

Prispeval Barbara Žvirc
Četrtek, 20 Marec 2008 00:00

Vietnam je drugačna zgodba. Zgodba, ki se, tako kot vse druge, konča, vendar ostaja še kako živa v spominu popotnika. Zgodba, ki preseneča, se dotakne tvojih čutov, duše, in za vedno pusti odtise na tvoji koži.

Popotovanje od Sape na severu Vietnama, do delte Mekong in meje s Kambodžo na jugu je prineslo mavrična potapljanja v vietnamske reke, jezera in morje, obede z domačini, obiske šol, plavajočo tržnico (in bar!), poznavanje razlikovanja med pagodami in templji, vožnjo na zadnjem sedežu starega ruskega ali nemškega motorja, popotovanje po vietnamskem sredogorju, spoznavanje manjšin, kulturo, prometni kaos, obsedenost s karaokami in vsakdanje življenje majhnih, glasnih in predvsem drugačnih Vietnamcev.

Zakaj Vietnam? Zakaj pa ne!? Odločitev je prišla spontano, predvsem zaradi njegove neverjetne drugačnosti, posebnosti in predvsem zaradi oddaljenosti. Oddaljenosti od našega načina življenja, dolgočasnih medijskih obrazov, naglice, stresa in naveličanosti biti (in ostati) vpet v natančno začrtane smernice dni, tednov, mesecev...

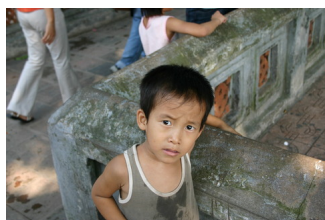
Načrtovanje popotovanja po Vietnamu se je začelo dobrega pol leta pred dejanskim odhodom. Obvezna cepljenja, pridobitev vize, rezervacija letalske karte, zavarovanje in podrobno preučevanje Lonely Planet-a Vietnam so si sledili od aprila do septembra 2005, ko sva končno iz Budimpešte, preko Moskve in Pekinga neke tople noči priletela in pristala v glavnem mestu Vietnama, Hanoju. Začrtana pot se je že takoj na začetku prilagodila – izgubljeni prtljagi. Tako sva, namesto, da bi Hanoj pustila za konec popotovanja, v njem, po sili razmer, preživela prve 4 dni.

HANOJ

Zaradi bližine vseh znamenitosti sva v Hanoju prenočevala v Old Quarter-ju, od koder sva vsak dan pešačila do druge znamenitosti. Hoan Kiem jezero z želvjim stolpom na sredini (želva je poleg samoroga, feniksa ter zmaja, ena izmed 4 svetih živali) oživi že v zgodnjih jutranjih urah, ko se bližnji prebivalci ob njem razgibavajo. V ospredju je tai-chi in dostikrat ni veliko manjkalo, da bi naju kakšen

Prispeval Barbara Žvirč
Četrtek, 20 Marec 2008 00:00

starček s palico po glavi. Poleg Templja literature, ozkih uličic, katere so poimenovane po obrti, ki se v njih opravlja, templjev in pagod, so svojevrstna zanimivost Hanoja (in celotnega Vietnama) tudi električne napeljave, kjer ne veš kdo komu krade in kdo komu plača, poplava koles in prometni kaos. Nikjer nobenega semaforja, neupoštevanje prometnih pravil in hupanje na vsakem koraku.

HUE

Najcenejša (in ne tako slaba) možnost prevoza po Vietnamu so tako imenovane Open Bus vozovnice. Z njimi lahko prepotuješ celoten Vietnam od severa do juga. Na začetku poti poveš, kje boš izstopil, ko pa želiš pot nadaljevati, jih pokličeš iz hotela, kjer si nastanjen in pridejo naslednji dan pote z avtobusom. Cena je takrat za enosmerno vozovnico znašala 22\$, z njo pa sva prepotovala razdaljo od Hanoja do Saigona, kar znaša okoli 1700 km.

Najin prvi postanek na tej poti je bil po dvanajsturni vožnji z »deluxe« avtobusom (avtobus je bil res veličasten primerek svoje vrste - za Vietnam, za naše razmere pa je bil, recimo, poslovnež, ko vozi iz Raven v Ljubljano, "deluxe" pa je bilo to, da si dobil malo plastenko vode na začetku). Ne preveč spočita sva prispela v bivšo kulturno in intelektualno prestolnico Vietnama, cesarski Hue. V starem delu mesta Hue se nahaja Forbidden City (Prepovedano mesto), v katerem so prebivali cesarji. Mesto je ograjeno z visokim zidom in je danes pod Unescovo zaščito. Vse stavbe, zgrajene zunaj obzidja so morale biti v tistih časih tako nizke, da se z njihove strehe ni videlo čez zid v cesarsko domovanje.

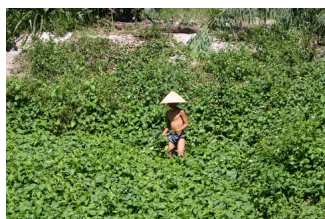
Prispeval Barbara Žvirc
Četrtek, 20 Marec 2008 00:00

Poleg potepanja z rikšami po Prepovedanem mestu sva obiskala še hišo, v kateri je živel Striček Ho, jedla najboljšo rižoto s škampi, obiskala pagodo z veličastni razgledom na Perfume River (ki, mimogrede, ne diši najbolj), šla na izlet v demilitarizirano cono in spoznala, da Vietnamci ne kuhajo zamere nad Američani (pa bi jo z vso pravico!) ter se pridno izogibala perutnini in perutninskim izdelkom zaradi takrat preteče nevarnosti ptičje gripe.

HOI AN

Na poti do mesteca Hoi An, ki sva si ga izbrala za najin naslednji postanek, sem prvič stopila v Vietnamsko morje in bila podučena, da je vso rastlinje, ki raste v sladkih vodah, moč uporabiti v vietnamski kuhinji.

Prispeval Barbara Žvirc
Četrtek, 20 Marec 2008 00:00

Hoi An se je izkazal za daleč najprijetnejše mestece najinega potovanja. Z živimi barvami prepleskane fasade ozkih hišic (v Vietnamu je najpomembnejše, da ima hiša izhod na ulico, saj lahko tako pred vrati svoje hiše Vietnamci vodijo svoje »popoldanske« obrti, za katere ne potrebujejo dovoljenja – tako nekateri stiskajo in prodajo sadne sokove, krofe, sladkorni trs, spet drugi pa popravljajo motorje, klešejo nagrobne kamne ali imajo brivnice) ter čolnički in ladje z obveznim narisanim očesom za srečno vrnitev domov, ponujajo popotniku poleg odlične lokalne hrane čudovito podobo nekoliko mirnejšega, manj kaotičnega Vietnama.

Kakšna sreča je bilo potovati od severa proti jugu Vietnama in v enem mesecu doživeti vse njegove letne čase v največjem razkošju veličastne narave! Vietnam preseneča na toliko različnih načinov, dotakne se tvojih čutov, duše in za vedno ostane v tvojem srcu.

SAPA

Najčudovitejša je v Vietnamu Sapa. Vsaj zame. Čisto blizu meje s Kitajsko je hribovita pokrajina, ki so jo za svojo vzeli Francozi. Z neštetimi riževimi terasami, bambusovimi gozdovi, nasadi indiga (za barvanje ročno izdelanih tkanin), malimi vasicami, v katerih živijo

Prispeval Barbara Žvirč
Četrtek, 20 Marec 2008 00:00

manjšine, je Sapa skrita med vedno zelene griče, ki jih tu in tam sekajo skalnata pobočja in bistre vode. Pa to ni tisto, kar pusti najgloblji vtis v Sapi. Najgloblji vtis pustijo manjšinski otroci. Bosonogi, umazani in razmršenih las ti sledijo na vsakem koraku, z mlajšimi bratci ali sestricami povezanimi čez hrbet.

Velika večini s seboj nosi koške in v njih doma narejene izdelke – večinoma uhanе in zapestnice ter pregrinjala, prte in rute, ki jih vztrajno ponujajo mimo bežečim rekam turistov, ki obišejo Sapo.

V Sapi sva se odločila za tridnevni individualni treking v tri manjšinske vasi. Vodič, mali poskočni Vietnamec, naju je suvereno vodil mimo vodnih bivolov na paši, vietnamskih pujskov in številnih potokov. Spali smo pri domačinih, z njimi kuhali, jedli ter pili pivo in riževo žganje. Pri igri biljarda sva opazovala lokalne mladeniče, učenje vožnje z motorjem v »avto šoli«, poskusila sladico, polnjeno s fižolom (ja, tudi kakšna čudna jed se je našla), razdelila mali milijon pisal v prvem razredu

Prispeval Barbara Žvirč
Četrtek, 20 Marec 2008 00:00

majhne šole, opazovala lov na kobilice (lovijo jih v plastenke, najboljše pa so menda ocvrte!), imela neprespano noč zaradi pogreba, na katerem se je zbrala cela Sapa s turisti vred, obiskala tržnico Bac Ha, na kateri prodajajo vse: od pujsov, kokoši, psov, mačk, doma narejenih izdelkov, pregrinjal za posteljo, nakita, rut in šalov, zelenjave, sadja, hrane...

[VIETNAM - MAVRIČNA DEŽELA - 2.DEL](#)